וכן אמר רבה השביחו לאמצע: א"ל אביי מי דמי התם גדולים גבי הטנים ידעי וקא מחלי, הכא מי ידע דליחיל? אגלגל מלתא ומטא לקמיה דרבי אמי אמר להו גדולה מזו אמרו: שמין להם כארים השתא דידיה לא יהבינן ליה אהדדתא לקמיה דבב חסדא אמר להו מי דמי: התם ברשות נחית הכא לאו ברשות נחית ועוד קטן הוא ואין מורידין קרוב לנכסי קטן אהדדתא לקמיה דרבי אמי אמר להו לא סיימה קמי דקטן הוא: מתני' המפקיד פירות אצל חבירו הרי זה יוציא לו חסרונות: לחטים ולאורז תשעה חצאי קבין לכור, לשעורין ולדוחן תשעה קבין לכור, לכוסמין ולזרע פשתן שלש סאין לכור, הכל לפי המדה והכל לפי הזמן א"ר יוחנן בן נורי וכי מה אכפת להן לעכברין והלא אוכלות בין מהרבה ובין מקמעא אלא אינו יוציא לו חסרונות אלא לכור אחד בלבד רבי יהודה אומר אם היתה מדה מרובה אינו מוציא לו חסרונות מפני שמותירות: גמ' אורז, טובא חסר? אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן באורז קלוף שנו: לכוסמין ולזרע פשתן ג' סאין לכור (וכו'): א"ר יוחנן א"ר חייא זרע פשתן בגבעולין שנו תניא נמי הכי לכוסמין ולזרע פשתן בגבעולין ולאורז שאינו קלוף שלשה סאין לכור: הכל לפי המדה וכו': תנא בן לכל כור וכור וכן לכל שנה ושנה: א"ר יוחנן בן נורי וכו': תניא אמרו לו לרבי יוחנן הרבה אובדות מהן הרבה מתפזרות מהן תנא בד"א שעירבן עם פירותיו אבל יחד לו קרן זוית אומר לו הרי שלך לפניך וכי עירבן עם פירותיו מאי הוי ליחזי לדידיה כמה הויין? במסתפק מהם, וליחזי כמה אסתפק? דלא ידע כמה אסתפק: ר"י אומר אם היתה וכו': כמה מדה מרובה? אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן עשרה כורין תניא נמי הכי בכמה מדה מרובה עשרה כורין חני תנא קמיה דרב נחמן בד"א שמדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך גורנו אבל מדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך ביתו אינו יוציא לו חסרונות מפני שמותירות א"ל וכי בשופטני עסקינן דיהבי בכיילא רבא ושקלי בכיילא זוטא! דלמא בימות הגורן קאמרת בד"א שמדד לו בימות הגורן והחזיר לו בימות הגורן אבל מדד לו בימות הגורן והחזיר לו בימות הגשמים אינו יוציא לו חסרון מפני שמותירות א"ל רב פפא לאביי א"ל לפקע כדא הוה עובדא ופקע כדא אבעא משום איצטא: מתני' יוציא לו שתות ליין ר"מ אומר חומש. יוציא לו שלשה לוגין שמן למאה: לוג ומחצה שמרים לוג ומחצה בלע, אם היה שמן מזוקק אינו יוציא לו שמרים אם היו קנקנים ישנים אינו יוציא לו בלע. ר"מ אומר אף המכור שמן מזוקק לחבירו כל ימות השנה הרי זה מקבל עליו לוג ומחצה שמרים למאה: גמ' ולא פליגי מר כי אתריה באתריה דמר חפו בכורא ולא מייא טפי באתריה דמר חפו בכופרא ומייא טפי אינשא גרגישתא: הא מייצא טפי והא לא מייצא טפי. באתריה דרב יהודה רמו ארבעים ותמני כוזי בדנא אזיל דנא בשיתא זוזי, פרים רב יהודה שיתא שיתא בזוזא דל

וכן אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן גדולים גבי הטנים ידעי וקא מחלי הכא מי ידע דליחיל: אגלגל מלתא ומטא לקמיה דרבי אמי אמר להו גדולה מזו אמרו: שמין להם כארים השתא דידיה לא יהבינן ליה אהדדתא לקמיה דבב חסדא אמר להו מי דמי: התם ברשות נחית הכא לאו ברשות נחית ועוד קטן הוא ואין מורידין קרוב לנכסי קטן אהדדתא לקמיה דרבי אמי אמר להו לא סיימה קמי דקטן הוא: מתני' המפקיד פירות אצל חבירו הרי זה יוציא לו חסרונות: לחטים ולאורז תשעה חצאי קבין לכור, לשעורין ולדוחן תשעה קבין לכור, לכוסמין ולזרע פשתן שלש סאין לכור, הכל לפי המדה והכל לפי הזמן א"ר יוחנן בן נורי וכי מה אכפת להן לעכברין והלא אוכלות בין מהרבה ובין מקמעא אלא אינו יוציא לו חסרונות אלא לכור אחד בלבד רבי יהודה אומר אם היתה מדה מרובה אינו מוציא לו חסרונות מפני שמותירות: גמ' אורז, טובא חסר? אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן באורז קלוף שנו: לכוסמין ולזרע פשתן ג' סאין לכור (וכו') א"ר יוחנן א"ר חייא זרע פשתן בגבעולין שנו תניא נמי הכי לכוסמין ולזרע פשתן בגבעולין ולאורז שאינו קלוף שלשה סאין לכור: הכל לפי המדה וכו': תנא בן לכל כור וכור וכן לכל שנה ושנה: א"ר יוחנן בן נורי וכו': תניא אמרו לו לרבי יוחנן הרבה אובדות מהן הרבה מתפזרות מהן תנא בד"א שעירבן עם פירותיו אבל יחד לו קרן זוית אומר לו הרי שלך לפניך וכי עירבן עם פירותיו מאי הוי ליחזי לדידיה כמה הויין? במסתפק מהם, וליחזי כמה אסתפק? דלא ידע כמה אסתפק: ר"י אומר אם היתה וכו': כמה מדה מרובה? אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן עשרה כורין תניא נמי הכי בכמה מדה מרובה עשרה כורין חני תנא קמיה דרב נחמן בד"א שמדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך גורנו אבל מדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך ביתו אינו יוציא לו חסרונות מפני שמותירות א"ל וכי בשופטני עסקינן דיהבי בכיילא רבא ושקלי בכיילא זוטא! דלמא בימות הגורן קאמרת בד"א שמדד לו בימות הגורן והחזיר לו בימות הגורן אבל מדד לו בימות הגורן והחזיר לו בימות הגשמים אינו יוציא לו חסרון מפני שמותירות א"ל רב פפא לאביי א"ל לפקע כדא הוה עובדא ופקע כדא אבעא משום איצטא: מתני' יוציא לו שתות ליין ר"מ אומר חומש. יוציא לו שלשה לוגין שמן למאה: לוג ומחצה שמרים לוג ומחצה בלע, אם היה שמן מזוקק אינו יוציא לו שמרים אם היו קנקנים ישנים אינו יוציא לו בלע. ר"מ אומר אף המכור שמן מזוקק לחבירו כל ימות השנה הרי זה מקבל עליו לוג ומחצה שמרים למאה: גמ' ולא פליגי מר כי אתריה באתריה דמר חפו בכורא ולא מייא טפי באתריה דמר חפו בכופרא ומייא טפי אינשא גרגישתא: הא מייצא טפי והא לא מייצא טפי. באתריה דרב יהודה רמו ארבעים ותמני כוזי בדנא אזיל דנא בשיתא זוזי, פרים רב יהודה שיתא שיתא בזוזא

וכן אמר רבה גרס. רש"י גרס וכן אמר רב ופליג אמ"ר בפ' מי שמת (ב"ב דף קמב: ושם ד"ה לא) נכסים שנכתבו מחמת עצמן של אחין הנכנס לעצמן וקאמר דאפי' שנכתבו מחמת מרחם של מקבלין כי הכא דשמל דפרלישא הנכיחו לאמצע וזהו תיקון שחולק רבא על רב דהתם רבא קאמר ולא מייתי התם מילתיה דרב ונראה דגרס רבה וכן בספר ר"ת ולא מדברי רב חסדא הוא (ה) שהגמ' מביא שמעתא כיוצא בזה בא לפני רבה ופסק דהנכיחו לאמצע כמו רב חסדא והביאו הגמרא מנוס קושית אביי דא"ל אביי לרבה מי דמי כו' ולא חשש רבה מקושיותיו ודן דהנכיחו לאמצע: אגלגל מלתא. פסק של רב חסדא ומטא לקמיה דרבי אמי: וכי מה אכפת להו לעכברים. וטעמייהו דרבנן מפרש בירושלמי הני עכברי דשיעי נינהו כד חמיין עיבור לא מסתייהו דאכלי אלא קיין לחבריהון דאכלי עמהון והא דאמרינן בגמרא אמרו לו הרבה אובדות מהם הרבה מתפזרות מהם י"ל דלדבריו דרבי יוחנן קאמר אפילו ליה *לך טעמא דמפרש בירושלמי מ"מ הרבה אובדות מהם:

אלא לכור בלבד. וא"ת אם כן בפחות מכור נמי יוליא כמו לכור וי"ל דאין להם ריוח להמתן *בחוכה ומ"מ לפי חשבון הראוי להתחסר יוליא. דאי אפשר אלא יתחסרו: **ולאורז** שאינו קלוף ג' סאין לכור. וא"ת ותמיה לא תשיב במתניתין אורז שאינו קלוף עם זרע פשתן כיון דאית להו חד שיעורא וי"ל דפשוט לו דבאורז תתחסר כל כך וברישא גבי אורז קלוף לא תשיב זרע פשתן קלוף דשמא דינם חלוק:

מדה מרובה י' כורין. וא"ת אפי' תשבון החסרונות העולה להם וי"ל ג' סאין לכור. וא"ת ותמיה לא תשיב במתניתין אורז שאינו קלוף עם זרע פשתן כיון דאית להו חד שיעורא וי"ל דפשוט לו דבאורז תתחסר כל כך וברישא גבי אורז קלוף לא תשיב זרע פשתן קלוף דשמא דינם חלוק:

מדה מרובה י' כורין. וא"ת אפי' תשבון החסרונות העולה להם וי"ל ב' כורין לו ג' מתגפחין לפי החסרון אומר לו הרי שלך לפניך: **פים'** ר' יהודה אומר אם היתה מדה מרובה לא יוציא לו חסרונות מפני שמותירות ותני עלה בר"א שמדד לו בימי הגרנות שהפירות יבשין מאד שרדים מייבשן ומחזירן לו בימות הגרנות זהו שמוציא לו חסרונות אבל אם מחזירן לו בימות הגשמים אין מוציא לו חסרונות מפני שאויר הגשמים מלחלחן ומתנפחות ונמצאו מותרות. דוה עובדא שמילאו כדא בימות הגרנות חטים וכשהגיעו ימות הגשמים נתנפחו בכדא והיה פי הכדא פתוח ונתבקעה הכדא איבעית אימא משום איצטא: **מתני'** יוציא לו שתות ליין ר' יהודה אומר חומש. ולא פליגי בפקמטו של ת"ק היו מכסין פי הדנא בשעוה ולא היה לו מוצין לפיכך מוציא לו שתות בחסרון. ג) פי' גרגישתא שם העפר שעושין ממנו כלי חרס כגון הדנא וכיוצא בה. יש עפר מוצין ויש עפר שאינו מוצין. באתריה דרב יהודה רמו [מ' ותמני] כוזי בדנא וכו' פי' במקומו של רב יהודה היו נותנין ג' ספיחין

סז א ב מיי' פ"ט מהל' מלוה מלוה הל' ד ועיין בהגהות ומגיד משנה סמב עטין מ סוס"ע חמ"מ סי' רסז סעיף ג וע"ש:

סח ג ד ה ו ז ח מיי' פ"ט מהל' שלוחין ופקדון הל' ה סמב עטין פח סוס"ע חמ"מ סי' לג סעיף יא:

סט ט מיי' שם סוס"ע שם סעיף יב:

ע י כ מיי' שם סוס"ע שם סעיף יג:

עא ל מיי' פי"ח מהל' מכירה הל' ט סמב לחזון קט סוס"ע חמ"מ סי' רכח סעיף כ [ולקמן כה"ע]:

נוסח תשובת הגאונים פירות האוכלים לפחות בחשבון הזמן נמי זקי' כאמת הפירות שלו בשאר להתיר למפקיד

נ"ל לן

נ"ל בהגהה

רבינו חננאל

מתני' המפקיד פירות אצל חבירו הרי זה יוציא לו הסרונות לחטים ולאורז מ' הצאי קבין לכור. ואוקימנא באורז קלוף תנא וכן לכל כור וכור וכן לכל שנה ושנה. וקיימא לן כתנא קמא דמתני' והוא שעירבן בין פירותיו ומסתפק מהן ואינו יודע כמה הוציא לברר החסרון אבל יחד לו קרן זוית אומר לו הרי שלך לפניך: **פים'** ר' יהודה אומר אם היתה מדה מרובה לא יוציא לו חסרונות מפני שמותירות ותני עלה בר"א שמדד לו בימי הגרנות שהפירות יבשין מאד שרדים מייבשן ומחזירן לו בימות הגרנות זהו שמוציא לו חסרונות אבל אם מחזירן לו בימות הגשמים אין מוציא לו חסרונות מפני שאויר הגשמים מלחלחן ומתנפחות ונמצאו מותרות. דוה עובדא שמילאו כדא בימות הגרנות חטים וכשהגיעו ימות הגשמים נתנפחו בכדא והיה פי הכדא פתוח ונתבקעה הכדא איבעית אימא משום איצטא: **מתני'** יוציא לו שתות ליין ר' יהודה אומר חומש. ולא פליגי בפקמטו של ת"ק היו מכסין פי הדנא בשעוה ולא היה לו מוצין לפיכך מוציא לו שתות בחסרון. ג) פי' גרגישתא שם העפר שעושין ממנו כלי חרס כגון הדנא וכיוצא בה. יש עפר מוצין ויש עפר שאינו מוצין. באתריה דרב יהודה רמו [מ' ותמני] כוזי בדנא וכו' פי' במקומו של רב יהודה היו נותנין ג) ספיחין

נוסח אחר מתיר בחוזר אחר שקבל

ל' יהודה

קנה
זוז = 6 סלע
(48 כוסות) 8
מחר
6 כוסות = 1 סלע
* יוצא 8 כוסות הכוס

הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה וכן וכו' מדברי רב חסדא הוא אלא שהגמרא:

* ואיצטרא בכמה המיצטרא ובכמה נפחה המיצטרא הנחת היחסית [ל"ל ידע' יעב"ן]

נוסחא

ל יין בחבית והיו קונין החבית והיין שבתוכו ו' זוזים וכאשר היה היין מתיישן ושוקעין שמריו בתחתיתו היה מצוה רב יהודה לקונים למכור ו' ספיחין לזוז ל"ו ספיחים בי' זוזין והן דמי כל החבית נשארו י' ספיחין

ה) קנה נראה מזה דהכינו לו גרם ולא מיין ושל דמוליא לו שתות לאו מטוס דבלע ומי' כתרוגו' סריטב"ל וכמ"ק ודו"ק. ג) נראה דהסר כאן ול"ל אבע"ל בגרגישתא פי' גרגישתא וכו'. ג) ל"ל **סז מתניתין** פ"ח טפיחין של יין בחבית וכו' והיין שבתוכו בכסף זוזים וכתב וכו' למכור בכסף ספיחין בזוז ל"ו ספיחים בכסף זוזים והן דמי כל החבית נשארו ר"ב ספיחים ל"ל וכ"ה בגמ"ק כאן בהעתקת לשון רבינו.